

Sajtó és Tájékoztatás

Az Európai Unió Bírósága
78/13. sz. SAJTÓKÖZLEMÉNY

Luxembourg, 2013. június 27.

A C-485/11. sz., Bizottság kontra Franciaország ügyben hozott ítélet,
valamint a C-71/12. sz., Vodafone Malta Limited és társai kontra L-Avukat
Generali és társai ügyben hozott ítélet

Az „engedélyezési” irányelvvel nem ellentétes sem az elektronikus hírközlési szolgáltatókra Franciaországban kivetett különadó, sem a mobiltelefon- szolgáltatásokat terhelő máltai jövedéki adó

*Az irányelv nem korlátozza a tagállamoknak az elektronikus hírközlési szolgáltatás nyújtását
terhelő, nem igazgatási díjak kivetésére vonatkozó hatáskörét*

Az „engedélyezési” irányelv¹ lehetővé teszi a tagállamok számára, hogy az elektronikus hírközlési szolgáltatókra igazgatási díjat vessenek ki az e szolgáltatások nyújtására vonatkozó felhatalmazási rendszer fenntartására, valamint a szám- és rádiófrekvencia-használati jogok megadására hatáskörrel rendelkező nemzeti szabályozó hatóság tevékenységeinek finanszírozása céljából. E díjak kizárólag a szabályozó hatóság által az elektronikus hírközlési szolgáltatók számára nyújtott igazgatási szolgáltatások tényleges költségeinek fedezésére szolgálnak.

A C-485/11. sz., Bizottság kontra Franciaország ügy

Franciaországban az elektronikus hírközlési szolgáltatókra kivetett különadó terheli a felhasználók által a szolgáltatóknak az elektronikus hírközlési szolgáltatás díjazásaként fizetett előfizetési díjakat és egyéb összegeket.

A Bizottság szerint e különadó ellentétes az irányelvvel, mivel az olyan igazgatási díjat képez, amelyet a szolgáltató tevékenységéhez vagy forgalmához kapcsolódó tényezők alapján, és nem a felhatalmazási rendszer tényleges költségei függvényében vetnek ki. Ezenkívül a Bizottság úgy véli, hogy ezen adó – ellentétben az irányelv követelményeivel – nem a nemzeti szabályozó hatóság tevékenységeinek finanszírozására szolgál. A Bizottság – mivel úgy ítélte meg, hogy a különadó nincs összhangban az irányelvvel – kötelezettségszegés megállapítása iránti keresetet indított a Bíróság előtt Franciaország ellen².

A mai napon hozott ítéletében a Bíróság először is emlékeztet arra, hogy az irányelvben foglalt igazgatási díjak díjjellegűek, és kizárólag azt a célt szolgálhatják, hogy fedezzék az engedélyek kibocsátásával, intézésével, ellenőrzésével és az elektronikus hírközlésre vonatkozó általános felhatalmazási rendszer végrehajtásával kapcsolatos igazgatási költségeket. Következésképpen az olyan adó, amely tekintetében az adóztatandó tényállás³ az elektronikus hírközlési szolgáltatások piacára való belépést lehetővé tevő általános felhatalmazási eljárásához kapcsolódik, az irányelv értelmében vett igazgatási díjnak minősül, és csak az abban meghatározott feltételek mellett vehető ki.

A Bíróság azonban megállapítja, hogy a szóban forgó adó esetében az adóztatandó tényállás nem kapcsolódik sem az elektronikus hírközlési szolgáltatások piacára való belépést lehetővé tevő általános felhatalmazási eljárásához, sem pedig a rádiófrekvencia- vagy számhasználati jogok megadásához. Ezen adó ugyanis a szolgáltató azon tevékenységével

¹ Az elektronikus hírközlő hálózatok és az elektronikus hírközlési szolgáltatások engedélyezéséről szóló, 2002. március 7-i 2002/220/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv („engedélyezési irányelv”) (HL L 108., 21. o.; magyar nyelvű különkiadás 19. fejezet, 4. kötet, 42. o.).

² Hasonló, kötelezettségszegés megállapítása iránti eljárások indultak Spanyolország (C-468/11. sz. ügy) és Magyarország (C-462/12. sz. ügy) ellen. E két tagállam a jelen ügyben Franciaországot támogatja.

³ Adókötelezettséget keletkeztető jogi aktus vagy esemény.

áll kapcsolatban, amely során az elektronikus hírközlési szolgáltatásokat nyújt a franciaországi végfelhasználóknak.

E tekintetben a Bíróság kimondja, hogy a vitatott adót nem vetik ki minden, általános felhatalmazással, illetve rádiófrekvencia- vagy számhasználati joggal rendelkező elektronikus hírközlési szolgáltatóra, hanem csak azokra az általános felhatalmazással rendelkező szolgáltatókra, amelyek az elektronikus hírközlési szolgáltatások piacán már szolgáltatást nyújtanak a végfelhasználóknak. Az adót tehát nem az állandó felhatalmazással, illetve a rádiófrekvencia- vagy számhasználati joggal rendelkezés pusztá ténye alapján vetik ki, hanem az a szolgáltatónak a hírközlési szolgáltatások nyújtásában megvalósuló tevékenységéhez kapcsolódik.

Ilyen körülmények között a Bíróság kimondja, hogy a **vitatott adó nem minősül az irányelv értelmében vett igazgatási díjnak, és így nem tartozik annak hatálya alá. Következésképpen a Bíróság elutasítja a Bizottság keresetét.**

A C-71/12. sz. Vodafone Malta ügy

Máltán távközlési ágazatban működő szolgáltatók bíróságok előtt vitatják a mobiltelefon-szolgáltatásokat terhelő jövedéki adó „engedélyezési” irányelvvel való összeegyeztethetőségét. E jövedéki adót – amelynek összege a szolgáltatások árának 3%-át teszi ki – a felhasználók fizetik a szolgáltatóknak, amelyek aztán az adóhatósághoz továbbítják azt. A Qorti Kostituzzjonali (alkotmánybíróság, Málta) arra a kérdésre vár választ a Bíróságtól, hogy a szóban forgó jövedéki adó ellentétes-e az irányelvvel.

A Bíróság azt a választ adja, hogy az olyan adó, amely tekintetében az adóztatandó tényállás nem az elektronikus hírközlési szolgáltatások piacára való belépést lehetővé tevő általános felhatalmazási eljáráshoz kapcsolódik, hanem a szolgáltatók által nyújtott mobiltelefon-szolgáltatások használatához, és amelyet e szolgáltatások felhasználói viselnek, **nem minősül az irányelv értelmében vett igazgatási díjnak.** Végül a Bíróság felhívja a figyelmet arra, hogy a máltai bíróságnak kell megvizsgálnia a szóban forgó jövedéki adó valamennyi jellemzőjét, és hogy amennyiben e jövedéki adó ténylegesen fogyasztási adó, úgy nem ellentétes az irányelvvel.

EMLÉKEZTETŐ: Az uniós jogból eredő kötelezettségeit nem teljesítő tagállam ellen irányuló kötelezettségzegési eljárást a Bizottság vagy más tagállam indíthatja meg. Ha a Bíróság megállapítja a kötelezettségzegést, az érintett tagállamnak a lehető leghamarabb teljesítenie kell az ítéletben foglaltakat. Amennyiben a Bizottság úgy ítéli meg, hogy a tagállam nem teljesítette az ítéletben foglaltakat, újabb, pénzügyi szankciók kiszabására irányuló keresetet indíthat. Mindazonáltal, amennyiben a tagállam nem tett eleget a valamely irányelv átültetésére elfogadott intézkedései Bizottságnak történő bejelentésére vonatkozó kötelezettségének, a Bíróság a Bizottság indítványa alapján már az első ítéletben szankciókat alkalmazhat.

EMLÉKEZTETŐ: Az előzetes döntéshozatali eljárás lehetővé teszi a tagállami bíróságok számára, hogy az előttük folyamatban lévő jogvita keretében az uniós jog értelmezésére vagy valamely uniós jogi aktus érvényességére vonatkozó kérdést terjesszenek a Bíróság elé. A Bíróság nem dönti el a tagállami bíróság előtti jogvitát. A nemzeti bíróság feladata, hogy az ügyet a Bíróság határozata alapján elbírálja. E határozat a tartalmilag hasonló kérdésben eljáró más nemzeti bíróságokat is köti.

A sajtó részére készített nem hivatalos kiadvány, amely nem köti a Bíróságot.

A kihirdetés napján az ítélet teljes szövege ([C-485/11](#) és [C-71/12](#)) megtalálható a CURIA honlapon

Sajtófelelős: Lehóczki Balázs ☎ (+352) 4303 5499

Az ítéletek kihirdetésekor készített képfelvételek elérhetők: „[Europe by Satellite](#)” ☎ (+32) 2 2964106